

I dag er det en festdag. I kan se, vi har båret æbler ind, her er pyntet og vi har taget et helt jazzband med. Så hvis nogle af jer aldrig har været til gudstjeneste før, så er det en god dag at starte.

Til gudstjenester takker vi altid Gud. Vi takker for alt det gode, vi får. I dag viser vi det med korn og frugter og vi takker for sol og regn, fordi vi holder høstgudstjeneste. Men vi takker også for vores liv, for vores arbejde, for familierne, fred, fremtid, kærlighed og venskaber.

Det er én grund, der altid er for at gå til gudstjeneste. Vi takker. Vi har jo ikke selv fået kornet til at vokse og vi har heller ikke selv skaffet os en familie og nogle venner. Det har vi fra livet selv.

I kirken tror vi at livets inderste kerne eller skaber er Gud.

Men til gudstjenesten takker vi ikke kun. Vi får også noget. Vi får fortællinger af Gud og fortællinger om Gud som han var i Jesus. De mange fortællinger viser os, hvordan Gud er og hvad hans indstilling er til os og vores liv.

Måske I kender til at I tvivler på om Gud er til. Ja og hvis Gud findes, hvad han vil og hvad gør han.

Sådan havde den tyske munk og teolog Martin Luther det også for 500 år siden. Martin tvivlede godt nok ikke på om Gud er til. Alle mennesker nærmest vidste Gud var til dengang. Dengang kunne man ikke forestille sig sol og regn, korn og liv og død uden Gud tog sig af det hele. Dengang kendte man ikke til tanken om at universet og naturen findes af sig selv.

Men Luther var meget i tvivl om hvad Gud ville. Martin havde nemlig lært af kirken at han skulle være gudsfrygtig. Det betød, Martin skulle tro Gud og frygte Gud hvis Martin ikke kunne være from nok. Martin tænkte: Hvad vil Gud have af mig? Hvad skal jeg gøre for at være god nok til Guds kærlighed?

Martin blev munk, han sultede sig selv, frøs i sin lærredsmunkekutte, bad meget, arbejdede meget. Fordi han ville være god nok til Guds kærlighed. Fordi han var klog, blev han også uddannet mere end de fleste i at læse bibelen. Han lærte at læse den på græsk og hebraisk. Han var så intelligent at han kunne se at de latinske oversættelser man brugte i kirken af oldtidens græske tekster ikke var særlig rigtige. Så han oversatte dem igen. Ikke til latin men til tysk.

EN dag læste Martin romerbrevet i bibelen, det blev en kæmpe øjenåbner for ham. Han læste, at mennesker

ikke bliver retfærdige eller gode nok til Gud fordi vi gør det, Gud ønsker. F.eks. fordi vi holder loven og de 10 bud. Nej, Gud elsker os og giver os troen som en gratis gave uanset hvad vi gør. Vi kan bare tage i mod at tro på Gud sådan som han var i Jesus. Så er vi Guds børn. Det betyder at Gud altså har valgt at tilgive eller se bort fra det, vi gør forkert, altså når vi synder.

Men til gengæld, tænkte Martin, når vi får en sådan tro fra Gud og kærlighed fra Gud og tilgivelse fra Gud, så får vi lyst til at leve livet godt med hinanden.

Da Martin havde opdaget at Gud viser sig med kærlighed på den måde, så begyndte han at kæmpe imod det kirken bildte mennesker ind om at de skulle leve meget fromt og være bange for helvede. Det betød at kirken blev delt i to, tyskere og nordeuropæere holdt op med at være katolikker.

I de film I konfirmander har lavet, har vi prøvet at vise 3 ting som allerede Luther for 500 år gjorde oprør imod.

Den ene ting, Luther gjorde oprør imod, passer godt sammen med høstgudstjenesten. Nemlig om kirkens tanke om at man er et bedre menneske, hvis man er som en munk og hele tiden beder til Gud og siger nej til livets nydelser og glæder.

”Allerede Martin Luther sagde for 500 år siden at vi skal spise og drikke, elske og lave musik. Livet er Guds gave. Vi skal bruge det til dejlige ting”

Martin var indirekte skyld i at rigtig mange klostre måtte lukke. Det var måske lidt ærgerligt, de sad inde med megen viden og ydede fattighjælp. Men det gode var at Luther var med til at indføre at vores kristne tro leves mens vi er mennesker som nyder mad og drikke, arbejde og fritid, holder fest, dyrker sex og kærlighed. Det at bruge livet, f.eks. til at arbejde, er at være det, Gud har ønsket, vi er. Den moral der er omkring menneskelivet er det vigtigste bud: at fordi Gud elsker mennesker, skal vi passe på hinanden. Du skal elske din næste som dig selv. Så Luther var altså med til at ændre holdningen om at livets glæder ikke er syndige med dejlige gaver.

Det andet som Luther gjorde oprør imod var, at kirken bare bildte mennesker ind, hvad der var sandheden. For det var med et moderne ord i høj grad fakenews, kirken kom med om fortabelse og om at acceptere sit hårde undertrykte liv. Derfor oversatte han bibelen til tysk så alle kunne læse hvad der var skrevet på græsk og hebraisk for 2000 år siden. Det var også en stor revolution. For mange kunne læse selv og Luther

anbefalede at alle børn skulle lære det. Bibelen kom få år efter på dansk i 1536.

***-”Martin Luther sagde det for 500 år siden.
Almindelige mennesker kan selv læse (i bibelen) hvad der er godt og sandt”.***

Luther vidste ikke noget om demokrati og ville ikke have troet, det var muligt. Men en grundsten for demokratiet er at alle selv kan læse og tage stilling til hvad der er sandheden og det gode. Så Luther var med til at ændre holdningen til almindelige menneskers forstand og betydning. Det handlede nogle af filmene om.

Det tredje Martin Luther gjorde oprør imod var tanken om at mennesker kan tage ansvar for alting. Jeg har været inde på at Luther fandt ud af at vi ikke skal gøre alt muligt for at være gode nok for Gud. I vores tid tror vi også vi skal kunne gøre alting for at være gode nok.

”Martin Luther sagde det allerede for 500 år siden: Vi er elskede som vi er. Vi skal ikke kunne alting for at være ok”

Det er værd at huske når vi får at vide vi skal tage ansvar for uddannelse, for at være pæne, sporty, spændende. Når vi skal turde vise os frem, argumentere, lave lektier og klare alt muligt.

Eller når vi som er lidt ældre føler ansvar for alle de mennesker, vi ikke magter at tage os af. Vi skal huske at vi er elskede som vi er.

Vi kan komme til Gud med alt det, vi ikke magter både af skolearbejde, næstekærlighed. Eller når vi gør noget rigtig slemt. Gud siger, vi er hans børn og hører ham til uanset hvad.

Det kan give os mod og tro til at leve også igennem svære tider og ensomhed.